

Міністерство освіти і науки
України Відокремлений
структурний підрозділ
«Гуманітарно-педагогічний фаховий коледж
Мукачівського державного університету»

СИЛАБУС

Дисципліна

ППО 2.1.8 Історія світової літератури

для здобувачів освіти спеціальності 035 Філологія
ОС «Молодший бакалавр»

**ВІДОКРЕМЛЕНИЙ СТРУКТУРНИЙ ПІДРОЗДІЛ
«ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ
МУКАЧІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ»**

Відділення гуманітарної освіти
Предметна (циклова) комісія викладачів філологічних дисциплін

1. Короткий опис дисципліни та контактна інформація викладача

Назва курсу	Історія світової літератури
Назва спеціальності	035 Філологія
Назва освітньої програми	Українська мова та література, Освітній ступінь: «Молодший бакалавр»
Статус дисципліни	Обов'язкова
Семестр вивчення	I
Мова викладання	Українська
Кількість кредитів ЄКТС	4
Загальний обсяг годин	120 год.
Лекційні заняття	32 год.
Практичні / семінарські заняття	20 год.
Самостійна та індивідуальна робота	68 год.
Форма підсумкового контролю	залік
Викладач	Бедзір Н.П. , доктор філологічних наук, професор кафедри слов'янської філології та світової літератури УжНУ, викладач Історії світової літератури предметної (циклової) комісії викладачів філологічних дисциплін ВСП «ГПФК МДУ»
E-mail	natalia.bedzir@uzhnu.edu.ua
Консультації	Очні / Онлайн (за потреби)

Компетентності та результати навчання

Навчальна дисципліна передбачає такі **компетентності**: інтегральну, загальні та фахові.

Інтегральна компетентність:

ІК 1. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 4. Здатність бути критичним і самокритичним.

ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 10. Здатність до абстрактного та критичного мислення, аналізу та синтезу.

Фахові компетентності спеціальності (ФК):

ФК 1. Усвідомлення структури філологічної науки та її теоретичних основ.

ФК 5. Здатність використовувати в професійній діяльності системні знання про основні періоди розвитку літератури: від давнини до ХХІ століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища, а також знання про тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, планування, проведення дослідно-пошукової, наукової діяльності.

ФК 8. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань, формувати власну думку та приймати рішення, генерувати нові проекти та ідеї.

ФК 10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів, досконало володіти орфографією та пунктуацією української мови.

Результати навчання (РН):

РН1. Вільно володіти та спілкуватися з професійних питань із фахівцями та нефахівцями державною та іноземною мовою усно й письмово, осмислюючи картини світу іншої соціокультури, застосовувати засоби і технології міжкультурної комунікації та взаємодії. Розуміти фундаментальні принципи буття людини, природи, суспільства.

РН6. Розуміти основні проблеми філології та підходи до їх розв'язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів, користуватися термінологією у дослідно-пошуковій діяльності у сфері філологічних досліджень.

РН7. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію мови і літератури, що вивчаються, і вміти застосовувати ці знання, мовну й орфографічну компетентність у професійній діяльності.

РН12. Аналізувати й інтерпретувати твори української та художньої літератури й усної народної творчості, визначати їхню специфіку й місце в літературному процесі.

РН14. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

РН15. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції української мови, вміти застосовувати їх у професійній діяльності, удосконалювати та розвивати свій інтелектуальний і загальний культурний рівень.

2. Тематичний план дисципліни

Змістовий модуль 1. «Міфологія. Антична література. Давньоримська література. Напрями і жанри в літературі Середньовіччя. Література доби Відродження. Література Бароко. Література класицизму. Література епохи Просвітництва. Романтизм як літературний напрямок.

Тема 1. Міфологія. Антична література. Антична література – еталон прекрасного. Міфи. Поняття про міфологію, міфологічне мислення. Категорії міфів за змістом.

Тема 2. Антична література. Гомерівські поеми «Іліада» та «Одісея».

Тема 3. Давньогрецький театр, його характерні особливості, роль в античному суспільстві. Основні жанри давньогрецької драми – трагедія і комедія. Давньогрецький театр: творчість Есхіла. Особливості розвитку і види лірики в Давній Греції. Особливості розвитку і види лірики в Давній Греції. Тіртеї. Архілох. Алкеї. Алкман. Сапфо. **Давньоримська література:** творчість Публія Вергілія Марона («Енеїда»). і Публія Овідія Назона: «Сумні елегії» («Життя поета»). Давньоримська література: творчість Вергілія і Овідія. Напрями і жанри в літературі Середньовіччя. Публій Вергілій Марон – найвидатніший поет епохи Октавіана Августа. Публій Овідій Назон – остінний з великих поетів «золотої доби» римської літератури. Періодизація літератури середніх віків. Героїчні епоси. Поезія вагантів та трубадурів. Театр у середньовічній культурі.

Тема 4. Особливості розвитку китайської лірики епохи Тан. Лі Бо. Ду Фу. Золота доба персько-таджицької лірики, її характерні особливості, видатні представники. Омар Хайям. Рубаї. Напрями і жанри в літературі Середньовіччя.

Тема 5. Література доби Відродження. Данте Аліґ'єрі - передвісник епохи Відродження. Ф. Петрарка. Життя і творчість. Дж. Бокаччо. Відродження в Іспанії. М. Сервантес де Сааведра. Відродження в Англії. Вільям Шекспір.

Тема 6. Література бароко. Джонн Донн. Творчість Лопе де Вега, П. Кальдерона. Література класицизму. Мольєр – майстер класицистичної комедії.

Тема 7. Література епохи Просвітництва. Художні напрями (просвітницький класицизм, просвітницький реалізм, сентименталізм). Стиль рококо. Преромантизм. Джонатан Свіфт. Йоганн Вольфганг Гете. Роль Й.В. Гете в історії Просвітництва.

Тема 8. Романтизм як літературний напрямок і як універсальний світогляд. Романтизм в Англії. Поети «озерної школи». Романтики старшого покоління В. Вордсворт, С. Т. Кольридж, В. Блейк. молодше покоління романтиків – Байрон, П.Б. Шеллі, Джон Кітс.

Джордж Ноел Гордон Байрон.. Лірика Романтизм у Німеччині. Е. Т. А. Гофман як представник

гротескної течії романтизму. Тік, Новаліс, Вакенродер.

Тема 9. Романтизм у Польщі, Франції. Адам Міцкевич. Творчість В. Гюго.

Змістовий модуль 2. «Класичний реалізм. Російський реалізм XIX ст. Література останньої чверті XIX ст. Соціально-побутова проза. Драматургія XIX ст. Література раннього модернізму (кін. XIX – поч. XX ст.). Література XX ст. Драматургія першої половини XX ст. Література «втраченого покоління». Західна драматургія другої половини XX ст. Література постмодернізму».

Тема 10. Класичний реалізм і його специфіка. Реалістична проза у французькій, російській, британській літературах. Творчість О. де Бальзака, Стендаля, П. Меріме, Г. Флобера, Ф. Достоєвського, Л. Толстого, І. Тургенева. Ч. Дікенса

Тема 11. Література раннього модернізму (кін. XIX – поч. XX ст.). Основні тенденції та напрями розвитку літератури кінця XIX – початку XX століття. Літературні течії XX ст.: модернізм, символізм, імпресіонізм, неоромантизм, символ. Імпресіонізм та символізм у різних видах мистецтва Творчість О. Вайльда, Ш. Бодлера. П. Верлена, А. Рембо, Срібний вік російської поезії. творчість А. Ахматової, О. Мандельштама, Л. Гумільова, О. Блока.

Тема 12. Література XX ст. Драматургія XX ст. Модерністська проза початку XX ст. (загальна характеристика). Світоглядні й естетичні засади модернізму, його художнє новаторство. Ф. Кафка, Дж. Джойс і М. Пруст - модерністи в європейській прозі. Бернард Шоу.

Тема 13. Екзистенціалізм, його філософські засади та представники: А. Камю, Ж.П. Сартр.

Тема 14. Поезія модернізму. Тійом Аполлінер (Вільгельм Альберт Володимир Олександр Аполлінарій Костровицький), Райнер Марія Рільке . Федеріко Гарсія Лорка.

Тема 15. Література «втраченого покоління». Творчість Еріха Марії Ремарка, Г. Белля, Е. Гемінгвея. Міфологічний реалізм: Габріель Гарсія Маркес . Ясунарі Кавабата. «Великий американський роман». Творчість У. Фолкнера.

Тема 16. Драматургія XX ст.. Ю. О'Ніл. «Мухи» Сартра. «Театр абсурду»: трагедія і фарс у Бекетта і Іонеско. «Розгнівані молоді люди»: «Дон Жуан, або Любов до геометрії» М. Фріша та «Розенкранц і Гільденстерн мертві» Стоппарда. Драматургія Шеффера. «Театр жорстокості» Арто. Постмодернізм у літературі. Творчість П. Зюскінда, У.Еко.

3. Навчальні ресурси

Навчальні ресурси розміщені за посиланням

<http://moodle-gpk.msu.edu.ua:3002/course/view.php?id=301#section-1>

4. Перелік обов'язкових та вибірових завдань, кінцеві терміни підготовки, схема їх оцінювання

Студент повинен підготувати під час практичних занять низку матеріалів, що засвідчують виконання індивідуального дослідницького завдання. Для кожного виду робіт висуваються критерії оцінювання.

Система оцінювання самостійної роботи. Самостійна здобувачів вищої освіти, яка передбачена в темі поряд з аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Поточний контроль з дисципліни «Історія світової літератури» – це оцінювання навчальних досягнень здобувача вищої освіти протягом навчального семестру за національною чотирибальною шкалою усіх видів аудиторної роботи (лекції та практичні заняття). Поточний контроль відображає поточні навчальні досягнення здобувача вищої освіти в освоєнні програмового матеріалу дисципліни; спрямований на необхідне корегування самостійної роботи здобувача вищої освіти.

Поточний контроль реалізується у формі експрес-опитування, оперативного контролю на лекційних, практичних, тестування, виступів, перевірка практичних завдань, контролю засвоєння навчального матеріалу, запланованого на самостійне опрацювання здобувачем вищої освіти тощо.

Поточний контроль здійснюється лектором. Викладач розробляє чіткі критерії оцінювання всіх видів навчальної роботи у комплексному контролі знань, доводить їх до відома здобувачів освіти на початку змістовного модулю.

Система оцінювання аудиторної роботи. Поточна аудиторна діяльність здобувача вищої освіти оцінюється за чотирибальною (національною) шкалою. Поточне оцінювання навчальних досягнень здобувачів вищої освіти виконується за допомогою процедури об'єктивного контролю – усні відповіді на практичних заняттях, тестування, реферативні повідомлення, практичні завдання, участь у дискусіях, інтерактивних формах організації заняття, моделювання ситуацій тощо.

Критеріями оцінки усних відповідей є:

Оцінюючи усну відповідь на теоретичні питання, ураховується:

- ❖ ґрунтовність теоретичних знань з навчальної дисципліни; повнота розкриття питання;
- ❖ уміння вдало ілюструвати теоретичний матеріал;
- ❖ упевненість, переконливість суджень; уміння аргументувати думку;
- ❖ уміння порівнювати, робити потрібні висновки та узагальнення;
- ❖ логіка викладу думок, рівень володіння культурою мовлення;

для виконання письмових завдань:

- ❖ повнота розкриття питання;
- ❖ цілісність, системність, логічність, уміння формулювати висновки;
- ❖ граматична та стилістична грамотність письмової роботи.

Поточний контроль здійснюється у формі опитування та перевірки результатів виступів, практичних завдань на практичних заняттях в чотирибальній шкалі оцінок.

Оцінка 5 «відмінно» ставиться: повний, правильний, послідовний, зв'язний, обґрунтований виклад питання, що супроводжується правильними прикладами; все, що викладається, повинно свідчити про глибоке розуміння і орієнтацію в явищах і процесах, що вивчаються; правильні вичерпні відповіді на додаткові питання викладача, що мають мету з'ясувати ступінь розуміння здобувачем вищої освіти матеріалу, що ним викладається.

Оцінка 4 «добре»: здобувач вищої освіти дає правильний, повний виклад змісту матеріалу, але на додаткові контрольні питання, які ставить викладач для з'ясування глибини розуміння і вміння орієнтуватися в явищах і процесах, відповідає лише з деякою допомогою викладача чи колег; при правильному і в цілому зв'язному викладі матеріалу, здобувач вищої освіти припускає у відповіді неточності, які виправляє сам або при першому зауваженні викладача; недостатньо вичерпні відповіді на додаткові запитання викладача.

Оцінка 3 «задовільно»: здобувач вищої освіти виявляє знання і розуміння основного навчального матеріалу, що розглядається, але під час відповіді допускає суттєві помилки і усвідомлює їх тільки після повторної вказівки викладача; здобувач вищої освіти виявляє незнання значної частини навчального матеріалу, нелогічно і невпевнено його викладає, у відповіді мають місце заминки і перерви, не може пояснити проблему, хоча і розуміє її; викладає матеріал не достатньо логічно й послідовно.

Оцінка 2 «незадовільно»: здобувач вищої освіти припускається грубих помилок при викладі матеріалу і не виправляє ці помилки навіть при вказівці на них викладача; виявляє повне незнання і нерозуміння навчального матеріалу і як наслідок цього – повна відсутність навичок як в аналізі явищ, так і у подальшому виконанні практичних завдань.

Оцінювання тестових завдань

Студентом надані правильні відповіді на: менш ніж 49–40 % тесту – оцінка «незадовільно»; 50–79 % тесту – оцінка «задовільно»; 80–89 % тесту – оцінка «добре»; 90–100 % тесту – оцінка «відмінно».

Студент, який не з'являвся на заняття (з поважних причин, підтверджених документально), а отже, не мав поточних оцінок, має право повторно пройти поточний контроль під час консультацій. На консультаціях здобувач вищої освіти може відпрацювати пропущені практичні заняття, презентувати самостійну роботу, а також ліквідувати заборгованості з інших видів навчальної роботи.

Система оцінювання самостійної роботи. Самостійна (індивідуальна) здобувачів вищої освіти передбачає оцінювання різних видів завдань. Оцінка за самостійну роботу здобувача вищої освіти (в т.ч. ІРС) виставляється як середньоарифметичне декількох оцінок і множиться на відповідний ваговий коефіцієнт.

Проміжний контроль (рубіжний) – контроль, який проводиться з метою виявлення і попередження неуспішності здобувачів вищої освіти. Проведення проміжного контролю ініціюється проректором з науково-педагогічної роботи чи деканом відповідного факультету. Проміжний контроль виставляється на підставі: поточної успішності. Проміжний контроль виставляється за національною шкалою. Результати проміжного контролю виставляються викладачем у «Журналі обліку роботи викладача» та у «Журналі обліку роботи академічної групи» але не враховуються у загальному розподілі балів і не включаються до жодного виду робіт із коефіцієнтом.

Модульний контроль з дисципліни. Контрольний захід (модульна контрольна робота) з

дисципліни «Історія світової літератури» проводиться 1 раз на семестр, і включає проведення контрольних заходів за всіма темами змістовного модуля у формі контрольної роботи, тестування, творчого завдання тощо. До контрольних заходів допускаються всі здобувачі вищої освіти незалежно від результатів поточного контролю. Лектор розробляє контрольні завдання (варіанти, тести тощо) для проведення модульного контролю.

Результати контрольного заходу здобувача вищої освіти, який не з'явився на нього, оцінюються «незадовільно» незалежно від причини. Відпрацювання контрольного заходу є обов'язковим.

Відповідно до вимог об'єктивна оцінка рівня знань з боку викладача оцінюється наступним чином: під час написання контрольної роботи з дисципліни «Історія світової літератури» кожен здобувач вищої освіти отримує індивідуальний варіант, що складається з двох питань і п'яти тестових завдань. На написання контрольної роботи відводиться 45 хвилин. Форма проведення: письмова. Контрольна робота оцінюється за національною шкалою. Критерії оцінювання за поточним контролем і модульною контрольною роботою наступні:

5 - «Відмінно» – заслуговує здобувач вищої освіти, який виявив всебічні і глибокі знання пройденого матеріалу з тем дисципліни, засвоїв основну і ознайомився з додатковою літературою, дає повні, обґрунтовані, теоретично вірні відповіді на всі питання передбачені білетом/завданням/темою; наводить вдалі приклади, абсолютно правильно розв'язує практичні завдання і дає пояснення і обґрунтування.

4 - «Добре» – заслуговує здобувач вищої освіти, що виявив повне знання програмного матеріалу; засвоїв основну та додаткову літературу, виявив системний характер знань з тем дисципліни і здатний до самостійного їх поповнення, але ним допущені незначні помилки у формулюванні термінів, категорій або/та розв'язанні практичного завдання, не повністю дає обґрунтування висновків і результатів.

3 - «Задовільно» – заслуговує здобувач вищої освіти, що виявив знання основного програмного матеріалу, дає поверхові, неточні відповіді на питання, припускається суттєвих помилок у наведенні прикладів та розв'язанні практичного завдання.

Підсумковий (семестровий) контроль. Семестровий залік (далі – залік) – це форма підсумкової атестації, що полягає в оцінці засвоєння студентом теоретичного та практичного матеріалу (виконаних ним певних видів робіт на практичних заняттях та під час самостійної роботи) з навчальної дисципліни – Історія світової літератури за семестр.

Залік з навчальної дисципліни для студентів денної форми навчання виставляється викладачем за результатами поточного контролю. Залік виставляється викладачем автоматично за умови, якщо студент виконав усі види навчальної роботи, які визначені робочою програмою навчальної дисципліни і його середньозважений бал знаходиться у межах 2,51– 5,00.

Відповідь на теоретичні питання оцінюється наступним чином:

5 - «Відмінно» – заслуговує здобувач вищої освіти, який виявив всебічні і глибокі знання програмного матеріалу з дисципліни, засвоїв основну і ознайомився з додатковою літературою, дає повні, обґрунтовані, теоретично вірні відповіді на всі питання передбачені білетом; демонструє знання і розуміння основних граматичних структур; наводить вдалі приклади, може зробити узагальнення і висновки; формулюючи думку правильно використовує терміни з дисципліни, дає правильні відповіді на додаткові запитання викладача.

4 - «Добре» – заслуговує здобувач вищої освіти, що виявив повне знання програмного матеріалу; засвоїв основну та додаткову літературу, виявив системний характер знань з дисципліни і здатний до самостійного їх поповнення, але ним допущені незначні помилки під час наведення прикладів; дає правильні відповіді на додаткові запитання.

3 - «Задовільно» – заслуговує здобувач вищої освіти, що виявив знання основного програмного матеріалу, дає поверхові, неточні відповіді на питання, на додаткові запитання, дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, припускається помилок у наведенні прикладів. Здобувач вищої освіти слабо володіє термінологією, використовує обмежений запас лексики, допускаючи помилки, які утруднюють розуміння тексту.

2 - «Незадовільно» – коли здобувач вищої освіти дає неправильні відповіді на всі запитання передбачені екзаменаційним білетом, у наведенні прикладів і не може їх виправити, не знайомий з основною літературою; здобувач вищої освіти вміє писати прості непоширені речення відповідно до комунікативної задачі, проте зміст повідомлення недостатній за обсягом для розкриття теми та допускає значні орфографічні помилки; не дає правильної відповіді на додатково поставлені

запитання.

У підсумку відповіді на білет підраховується середньозважений бал (в даному випадку середньозважений бал дорівнює середньоарифметичному), що є підсумковою оцінкою за залік для студентів заочної форми навчання.

Результати складання заліків оцінюються за національною двобальною шкалою: «Зараховано» чи «Незараховано» та відповідно до «шкали переведення середньозваженої оцінки в оцінку за національною шкалою та шкалою ECTS» у балах та оцінках ECTS і фіксується у відомості, заліковій книжці, індивідуальному плані студента.

РОЗПОДІЛ ВАГОВИХ КОЕФІЦІЄНТІВ ОЦІНЮВАННЯ
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ІСТОРІЯ СВІТОВОЇ ЛІТЕРАТУРИ»

Вид контролю: ЗАЛІК

Модуль 1	
Підсумкова оцінка (середньозважений бал)	
ЗМ1 – ЗМ2	
Аудиторна робота (в т.ч. самостійна та індивідуальна робота здобувача освіти)	Контрольний захід
T1, T2, T3 ... T16	T1 – T16
Середньоарифметичне оцінок за національною шкалою	Оцінка за національною шкалою
$k_1=0,7$	$k_2=0,3$
$\sum k_i=1$	

5. Література

Базова

1. Антична література. Греція. Рим. Хрестоматія /Упорядники: Михед Т.В., Якубіна Ю.В. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. 952 с.
URL:https://shron1.chtyvo.org.ua/Mykhed_Tetiana/Antychna_literatura_Hretsia_Rym_Khrestomatia.pdf
2. Давиденко Г.Й. Історія зарубіжної літератури XVII-XVIII століття: навч. посібник / Г.Й.Давиденко, М.О.Величко. – К.: Центр учбової літератури, 2007. 292 с.
3. Ісаєва О. Зарубіжна література (рівень стандарту): підруч. для 10 кл. закладів загальної середньої освіти / О. О. Ісаєва, Ж. В. Клименко, А. О. Мельник. —К. : УОВЦ «Оріон», 2018. 240 с.: іл.
4. Мегела І. Історія давньогрецької літератури. Курс лекцій. К.: Видавець Карпенко В.М., 2007. 340 с.
5. Мифологический словарь. /Гл. Ред.. Е.М. Мелетинский. М: Советская энциклопедия, 1991. 736 с.
6. Парашич В.В., Фефілова Г.Є., Коновалова М.В. Зарубіжна література. Рівень стандарту. Підручник для 10 класу закладів загальної середньої освіти. Вид-во «Ранок». 160 с.
7. Пашенко В.І., Пашенко Н.І. Антична література. Підручник. К.: Либідь, 2001. 718 с.
8. Світова література : хрестоматія-посібник для 10 класу загальноосвітніх навч. закладів / Є.Волошук. — Київ : Літера ЛТД, 2011. 480 с. : іл
9. Шалагінов Б. Б. Зарубіжна література: Від античності до початку XIX ст.: Іст.-естет. нарис. - К.: Вид. дім «КМ Академія», 2004. 360 с.
URL: <http://194.44.152.155/elib/local/sk675371.pdf>

Допоміжна

10. Баратова Т.В. Гюго Віктор. Собор Паризької Богоматері. Поезія; Посібник для 9 класу. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 96 с.
11. Баратова Т.В. Література Середньовіччя: Посібник для 9 класу. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2001. 64 с.
12. Богдан Л. С. Зарубіжна література. Розгорнуте календарне планування уроків за програмою

- 2001 року. 10 клас: Посібник для вчителя.—Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2003. 160с.
13. Васильєв Є.М. Франц Кафка. Новела «Перевтілення» та інші твори: Посібник для 11 класу.— Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 64 с.
 14. Гловацька К.І. Міфи Давньої Греції. — К., 1991. 264 с.
 15. Голіченко Т.С. Слов'янська міфологія та антична культура. – К., 1994. 92 с.
 16. Зарубіжна література ранніх епох. Античність. Середні віки. Відродження: Навч. посібник. — К., 1994. 406 с.
 17. Зарубіжні письменники. Енциклопедичний довідник. У 2 т. / За ред. Н. Михальської та Б.Щавурського. — Тернопіль: Навчальна книга -Богдан, 2005.
 18. Кун М.А. Легенди і міфи Стародавньої Греції. — Харків:Фоліо, 2008.
 19. Лагунов А.И. Джордж Гордон Байрон.— Харьков: Веста: Издательство «Ранок», 2003. 64 с.
 20. Літературознавчий словник-довідник / За ред. Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. — К.: ВЦ «Академія», 2007. 752 с. (Notabene).
URL:https://shron1.chtyvo.org.ua/Hromiak_Roman/Literaturoznavchyi_slovyk-dovidnyk.pdf
 21. Лісовий І.А. Античний світ у термінах, іменах і назвах. — Львів, 1988. 200 с.
 22. Назарець В.М. Камю Альбер. Роман. Чума: Посібник для 11 класу.— Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002.= 96 с.
 23. Наливайко Д.С., Шахова К.О. Зарубіжна література ХІХ сторіччя. Доба романтизму: Підручник.— Тернопіль: Навчальна книга - Богдан, 2001. 416 с.
 24. Ніколенко О. М. Романтизм у поезії. Г. Гейне, Дж. Г. Байрон, А. Міцкевич, Г. Лонгфелло: Посібник для вчителя. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2003. 176 с.: іл. (Скарбниця словесника).
 25. Ніколенко О.М. Бароко, класицизм, просвітництво. Література ХVІІ — ХVІІІ століть: Посібник для вчителя. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2003. — 224с.
 26. Ніколенко О.М. Зарубіжна література ХІХ ст. — К.: Видавничий центр "Академія", 1999. 360 с.
 27. Ніколенко О.М. Поезія французького символізму. Шарль Бодлер, Поль Верлен, Артюр Рембо: Посібник для вчителя. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2003. 144 с.
 28. Паращич В.В. Антична література: Посібник для 9 класу. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 64 с.
 29. Потопахіна Л.І. Стендаль. Червоне і чорне: Посібник для 10 класу. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2001. 80 с.
 30. Семчинський С.В. Антична література: Довідник. — К., 1993. 318 с.
 31. Столій І.Л. Оскар Вайльд. Зоряний хлопчик. Портрет Доріана Грея: Посібник для учнів 10 класу, вчителів зарубіжної літератури. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 80 с.
 32. Султанов Ю.І. У світі античної літератури: Посібник для вчителя. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 112 с.
 33. Татаринов В.Е. Оноре де Бальзак. — Харьков: Веста: Издательство «Ранок», 2002. 64с
 34. Татаринов В.Е. Уильям Шекспир. — Харьков: Ранок, 2004. 80 с.
 35. Усі зарубіжні письменники / Упоряд. О.Д, Міхільов та ін. — Донецьк: СПД ФО Сердюк В.І., 2005. 384 с.
 36. Цимбалюк Ю.В. Латинські прислів'я і приказки. — К., 1990. 436 с.
 37. Ференц Н. С. Основи літературознавства / Н. С. Ференц. – К.: Знання, 2011. – 432 с.
 38. Шахова К.О. Література Англії. ХХ століття: Навч. посібник. — К.:Либідь,1993. 400 с.
 39. Шутько Р.Б. Ернест Хемінгуей. Старий і море. Посібник для 11 класу. — Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 64 с.
 40. Шутько Р.Б. Шоу Бернард. Зарубіжна література: Посібник для 10 класу.— Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2001. 64 с.
 41. Шухорова А.І. Ібсен Генрік. Посібник для 10 класу.— Харків: Веста: Видавництво «Ранок», 2002. 56 с

Інформаційні ресурси

1. Національна бібліотека ім. В. І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/> (дата звернення 25.06.2018).
2. Цифровий репозиторій ХНУМГ ім. О. М. Бекетова. URL: <http://eprints.kname.edu.ua/> (дата

звернення 25.06.2018).

3. Цифровий репозиторій Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. URL: <http://dspace.univer.kharkov.ua/handle/123456789/568>.

6. Політика викладача

Для успішного проходження курсу «Історія світової літератури» та складання контрольних заходів необхідним є вивчення навчального матеріалу кожної теми, при цьому звертається увага на розуміння підходів і принципів, а не на запам'ятовування визначень, особливий акцент ставиться на формування професійної компетентності.

Вивчення навчальної дисципліни «Історія світової літератури» потребує підготовки здобувачів освіти до різних видів аудиторної роботи. Кожне заняття передбачає попередню самостійну підготовку студентів до нього, відповідно до теми і питань до обговорення, а також завдань для самостійної та індивідуальної роботи. Під час підготовки до занять майбутнім фахівцям варто опрацювати не тільки конспект лекцій, але й додаткову літературу для більш ґрунтовного оволодіння теорією питання. Звертається увага на проблемні питання й педагогічні завдання підготовки фахівців; збагачення їх тезаурусу новою професійною лексикою, на формування професійної компетентності майбутніх філологів.

Окремі аспекти навчального матеріалу, що подаються здобувачам вищої освіти для самостійного опрацювання представлені в підсумковому контролі.

Здобувачі вищої освіти на практичному занятті повинні:

- чітко формулювати основні теоретичні положення;
- обґрунтовувати й доводити свої міркування і твердження;
- давати повну і стисло відповідь на поставлене запитання;
- доповнювати доповідача, брати участь у дискусіях;
- виконувати вправи, творчі завдання тощо.

На практичних заняттях присутність здобувачів вищої освіти є обов'язковою, важливою також є їх участь в обговоренні всіх питань теми. Пропущені заняття мають бути відпрацьовані. Це ж стосується й студентів, які не виконали завдання або показали низький рівень засвоєння знань з основних питань теми.

Для успішного засвоєння курсу «Історія світової літератури» здобувач вищої освіти повинен: уміти співпрацювати в різних формах: очній, дистанційній; брати активну участь в аудиторній роботі та онлайн заняттях; конструктивно підтримувати зворотній зв'язок; своєчасно виконувати завдання для самостійної роботи; займатися самоосвітою; дотримуватись норм і правил академічної доброчесності; у навчальних ситуаціях діяти із позицій етичних норм та правил; брати участь у моніторингових дослідженнях (поточний контроль, модульний контроль, контроль самостійної роботи; підсумковий контроль).